

‘Op dieper niveau ligt de waarheid’

door Peter Hamans

Ergens diep binnenin ieder mens ligt zijn bestemming op hem te wachten. Ze hoeft slechts te worden aangeboord en opgepikt. De instrumenten hiervoor hebben we van jongs af in handen, namelijk de talenten die elkaar overschreeuwen in hun roep om gebruikt te worden. Maar hoeveel mensen maken inderdaad dankbaar gebruik van hun talenten? En hoeveel levens verzanden in routine en lethargie alleen al omdat we onze werkelijke talenten onaangeroerd laten?

Even terug naar mei 2005. In het Jaarbeursgebouw in Utrecht wordt de eerste editie van de beurs Werk & Leven gehouden. Het is druk bij de stand van de Belastingdienst, de folders over sparen voor een sabbatical vinden gretig aftrek evenals informatie over time management. Maar de workshop van Willem Glaudemans over het Talentenspel breekt alle records. Het publiek wringt zich letterlijk in allerlei bochten om erbij te kunnen zijn. Het is tekenend voor de populariteit van het Talentenspel in het algemeen en de queeste die mensen vandaag de dag ondernemen om de vraag te beantwoorden die de zin van hun bestaan ontleedt: wie ben ik en wat moet ik op dit ondermaanse doen om mij als mens zo goed mogelijk te ontplooiën? Met andere woorden: wat is mijn roeping in dit leven? En wat zijn mijn talenten om die roeping handen en voeten te kunnen geven?

Veel, heel veel mensen worstelen met dit gegeven. Ze weten niet wat hun werkelijke talenten zijn. Of, anders gezegd: ze weten het wel maar ze durven de Grote Stap niet te zetten omdat ze liever – of tegen beter weten in – vasthouden aan het leventje dat ze leiden en dat hun veiligheid en geborgenheid verschaft. Of is het een schijnveiligheid? In zijn fraaie kantoor aan de Museumlaan in Utrecht lacht Willem Glaudemans een veelbetekenende lach. Glaudemans (51) is de geestelijke vader van het Talentenspel dat de deelnemer opwacht op een kruispunt in zijn leven, dat hem aan de hand neemt en inzicht verschaft in zijn levensmissie. Dat hem antwoorden geeft op vragen als ‘Doe ik wel het juiste werk?’, ‘Hoe komt het dat ik ben vastgelopen in de dingen die ik doe?’ en ‘Wat is de bedoeling van mijn leven?’

Willem Glaudemans weet waarover hij praat want hij worstelde zelf met deze vragen. Toen hij in het kader van zijn studie Nederlands bezig was met een proefschrift over Willem Frederik Hermans confronteerde hij zichzelf met de zin van zijn bestaan. Hij keek in de spiegel van zijn ziel en moest bekennen „dat dit niet is wat ik zoek”. Maar wat was het dan wél?

Een workshop van Elisabeth Kübler-Ross in Hoeven kwam vervolgens als vanzelfsprekend antwoord op de existentiële vragen die Glaudemans zich had gesteld. Het was ook in Hoeven waar hij voor het eerst ervoer wat liefde is. „Tijdens die workshop werkte Elisabeth met een joodse vrouw die kanker had en een traumatisch oorlogsverleden met zich droeg. Elisabeth vroeg haar: vind je het goed dat

iemand je aanraakt? Het duurde minutenlang voordat de vrouw antwoord kon geven en toestemde. Ik bad voor die vrouw en zei: ‘God, geef haar iets’. Op dat moment voelde ik een enorme kracht loskomen. Er vloede een energiestroom door mij heen. Samen wiegden we die vrouw en zongen we ‘Wherever you go, I shall go’. Deze ervaring betekende een keerpunt in mijn leven. Van een puur rationeel en twijfelend mens had ik een innerlijke sprong gemaakt naar pure intuïtie. Diep in mij vielen de blokkades weg en er kwam een weten voor in de plaats dat sindsdien is gebleven.” Maar Glaudemans’ zoektocht ging verder. Een workshop met Greg Fürth betekende een tweede ontwaakmoment. Op Fürths aandringen maakte hij zijn proefschrift af en besloot zijn leven voortaan in dienst te stellen van een missie, namelijk het begeleiden van mensen op spiritueel gebied.

Bouwstenen voor het spel

De bouwstenen voor het Talentenspel legde Glaudemans al in 1990. Maar eerst stortte hij zich met overgave op de Nederlandse vertaling van *A Course in Miracles* die in 1999 onder de titel *Een cursus in Wonderen* verscheen. Eerder vertaalde hij samen met Jacob Slavenburg de ‘Nag Hammadi Geschriften’. In 2003 kwam het Talentenspel in een stroomversnelling. Thuis speelde hij het regelmatig om vrienden en bekenden inzicht te geven in hun levensmissie. In ruil voor een gebreide trui of een bosje bloemen ging Willem toen aan de gang.

Gaandeweg de rit ontdekte hij dat er zoets als een blauwdruk voor de ziel is die mensen kunnen herkennen door het Talentenspel te spelen. Die blauwdruk legt hun bestaan op aarde bloot en vertelt hen niet alleen waarom ze hier zijn maar met name hoe ze hun leven inhoudelijk – ook naar anderen toe – zo optimaal mogelijk kunnen (be)leven. Anders gezegd: het spel blaast een dikke laag stof van je talenten. Je hoeft ze vervolgens alleen te gebruiken en te verzilveren. Dat geldt net zo goed voor de jonge vrouw van 21 die helemaal niet weet waar ze met haar leven naar toe moet als voor de bejaarde van 77 die bij Glaudemans aanklopt met de vraag hoe ze haar bestaan in een nog niet vervulde richting moet sturen. En tussen die twee in steekt een medisch specialist zijn vinger op omdat hij steeds ontevredener is met zijn materialistisch bestaan en door het spelen van het Talentenspel wil uitvloeien wat zijn échte missie is – op ménselijk gebied welteverstaan. Iedereen heeft in zijn of haar leven een missie te vervullen. Zelfs Bill Gates met zijn geschat vermogen van 50 miljard dollar. Zelfs het kind in het door hongersnood geteisterde Niger dat niet ouder wordt dan twee jaar. Zonder uitzondering stapte iedereen met een missie in dit leven.

Terug naar wezenlijke kern

Willem Glaudemans kwalificeert het Talentenspel niet als een therapie maar als een speelse manier om je talenten te

ontdekken. „Dit spel scheelt mij twee jaar therapie”, vertrouwd een cliënt hem onlangs toe. Hij ziet duidelijke parallellen tussen zijn missie en die van Kübler-Ross. „We willen beiden mensen tot hun wezenlijke kern brengen en blokkades opheffen. Ik heb zelf ervaren hoe goed het is om aan te haken bij je wezenlijke kern. Daar gaat het ten slotte om.”

Niet alleen innerlijk onderging Willem Glaudemans een metamorfose. Ik confronteer hem met een foto die eind jaren negentig van hem is gemaakt. In niets lijkt hij meer op de keurige heer van toen. Het korte kapsel heeft plaatsgemaakt voor een paardenstaart en een baard.

„Ik ken die meneer niet meer”, zegt hij lachend, om vervolgens met zijn rechterhand een denkbeeldige boog in de lucht te tekenen. „Mijn leven bestaat uit bogen. In elke periode van dat leven doe ik iets anders. Het lijkt wel of het een uit het ander voort komt. Het hoofdstuk van The Course heb ik afgesloten. De cursus heeft zich genesteld in de samenleving en het is goed zo. Nu ben ik bezig met het Talentenspel, dat is de huidige vorm van mijn missie. Er is een goddelijk plan waar iedereen in past. Ik heb mijn plek gevonden en samen met mijn collega's willen we nu zoveel mogelijk mensen helpen om ook hun bestemming te vinden”, legt hij uit.

Hij noemde het prachtige voorbeeld al in een eerdere publicatie maar het blijft te mooi om hier onvermeld te laten. Er komt een man bij de hemelpoort en Petrus vraagt hem: 'Zeg me eens, wat heb jij op aarde gedaan, heb jij je missie vervuld?' En hij antwoordt trots: 'Ik heb geprobeerd om heel goed te leven en net zoals Gandhi en Martin Luther King te zijn'. Waarop Petrus antwoordt: 'Jammer, maar die twee hebben we hier al rondlopen. Wij ben JIJ geweest?'

Op Glaudemans' visitekaartje staat tegenwoordig 'auteur, begeleider en trainer'. Hij zoekt en vindt inspiratie en levenselixer in het werken met en het begeleiden van mensen. Maar er lopen meer lijnen tussen hem en Elisabeth Kübler-Ross. „Weet je waar de eerste workshop van het Talentenspel werd gehouden?”, vraagt hij, om vervolgens uiteraard zelf het antwoord te geven.

„In Hoeven, op precies dezelfde plek als waar het toen met Elisabeth Kübler-Ross allemaal begon.” En zijn ogen twinkelen alsof hij wil zeggen: de cirkel is rond.

Willem Glaudemans geeft op zaterdag 18 maart tijdens het symposium Zuid in Roermond een workshop over het Talentenspel. In november verzorgt hij de themalezing op het symposium West.

Hoe werkt het Talentenspel?

Heel in het kort werkt het Talentenspel als volgt. Het spel bestaat uit twee borden. Op het eerste spelbord is de deelnemer de koning van zijn koninkrijk en kiest uit 70 archetypische talenten er twaalf uit. Ze hebben sprookjesachtige namen als opruimer, herbergier, waarzegger en nar. Door over die twaalf te schrijven en met ze te spreken, kunnen innerlijke conflicten boven komen drijven waarmee onder leiding van de coach verder wordt gewerkt. Het tweede bord is in feite de levensboom die je de marsroute wijst naar waar je écht onderweg bent.

Het Talentenspel doet niet alleen dienst als gids voor je persoonlijke ontwikkeling. Het is ook toepasbaar bij relatietherapie, teambuilding en loopbaanbegeleiding. Het kan zowel individueel als in groepsverband worden gespeeld.

Willem Glaudemans leidde tot nu toe 43 coaches op waar mensen terecht kunnen voor het spelen van het Talentenspel. Kijk voor hun namen en adressen en voor meer informatie op www.talentenspel.nl

“Niemand weet wat er de volgende vijf minuten gebeurt en toch gaan mensen verder.”

Omdat ze vertrouwen, omdat ze geloven
(Paulo Coelho)

“De sterkste liefde is die, die zijn eigen zwakte kan laten zien.”

(Paulo Coelho)